

“मीठे बच्चे— हदको संसारको नचाहिँदो कुरामा आफ्नो समय नष्ट गर्नु छैन, बुद्धिमा सदा रोयल (श्रेष्ठ) विचार चलिरहनुपर्छ ।”

प्रश्नः— कुनचाहिँ बच्चाहरूले बाबाको हरेक निर्देशनलाई व्यवहारमा ल्याउन सक्छन् ?

उत्तरः— जो अन्तर्मुखी छन्, आफ्नो आडम्बर (शो) छैन, रुहानी नशामा रहन्छन्, उनीहरूले नै बाबाको हरेक निर्देशनलाई व्यवहारमा ल्याउन सक्छन् । तिमीलाई मिथ्या अहंकार कहिल्यै पनि आउनु हुँदैन । भित्रबाट धेरै सफाई हुनुपर्छ । आत्मा धेरै राम्रो हुनुपर्छ, एक बाबासँग सच्चा प्यार हुनुपर्छ । कहिल्यै मतभेदको संस्कार हुनुहुँदैन, तब बाबाको हरेक निर्देशन व्यवहारमा आउनेछ ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरू केवल यादको यात्रामा मात्र बसेका छैनन् । बच्चाहरूलाई यो नशा छ— हामीले श्रीमत अनुसार आफ्नो परिस्तान (स्वर्ग) स्थापना गरिरहेका छौं । यति उमंग, खुसी रहनुपर्छ । फोहर आदिको सबै नचाहिँदा कुरा निकितनुपर्छ । बेहदका बाबालाई देख्ने बित्तिकै उल्लास आउनुपर्छ । जति-जति तिमी यादको यात्रामा रहन्छौ, उति-उति सुधार हुँदै जानेछ । बाबाले भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूको लागि रुहानी युनिभर्सिटी हुनुपर्छ । तिम्रो हो नै वर्ल्ड स्प्रीचुअल युनिभर्सिटी (आध्यात्मिक विश्वविद्यालय) । त्यसैले त्यो युनिभर्सिटी कहाँ छ ? युनिभर्सिटीको खास स्थापना गरिन्छ । त्यसको नजिकै ठूलो राम्रो छात्रावास चाहिन्छ । तिम्रा विचारहरू कति श्रेष्ठ हुनुपर्छ । बाबालाई त रात-दिन यही ख्याल रहन्छ— बच्चाहरूले पढेर कसरी उच्च परीक्षामा पास गराउँ ? जसबाट फेरि यिनीहरू विश्वका मालिक बनून् । वास्तवमा तिम्रो आत्मा जब शुद्ध सतोप्रधान थियो, शरीर पनि कति सतोप्रधान सुन्दर थियो । राजाई पनि कति उच्च थियो । तिम्रो हदको संसारको फोहोरी कुराहरूमा समय धेरै व्यर्थमा जान्छ । तिमी विद्यार्थीहरूको मनमा फोहोरी ख्याल हुनुहुँदैन । कमिटीहरू आदि त धेरै राम्रा-राम्रा बनाउँछन् तर योगबल छैन । गफ धेरै लगाउँछन्— हामी यो गर्नेछौ, त्यो गर्नेछौ । मायाले पनि भन्छ— म यिनलाई नाक-कानबाट समात्छु । बाबासँग प्यार नै छैन । भन्ने पनि गरिन्छ नि— नर चाहत कुछ और... । त्यसैले मायाले पनि केही गर्न दिदैन । मायाले धेरै ठग्छ, कान नै काटिदिन्छ । बाबाले बच्चाहरूलाई कति उच्च बनाउनुहुन्छ, निर्देशन दिनुहुन्छ— यो-यो गर । बाबाले धेरै रोयल-रोयल बच्चीहरूलाई पठाउनुहुन्छ । कसै-कसैले भन्छन्— बाबा हामी ट्रेनिङ्डको लागि जाओ ? बाबाले भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, पहिले तिमीहरूले आफ्नो कमीलाई त निकाल । आफूमा हेर— ममा कति अवगुण छन् ? राम्रा-राम्रा महारथीहरूलाई पनि मायाले एकदम मतभेदमा ल्याइदिन्छ । यस्ता मतभेदमा आउने बच्चाहरू छन्, जसले बाबालाई कहिल्यै याद पनि गर्दैनन् । ज्ञानको “ग” पनि जान्दैनन् । बाहिरको आडम्बर धेरै हुन्छ । यसमा त बडो अन्तर्मुखी रहनु छ, तर कतिको त यस्तो चलन हुन्छ, मानौं अनपढ जट मानिसहरू हुन्छन्, अलिकति पैसा भयो भने त्यसको नशा चढ्छ । यो सम्भदैनन् अरे, हामी त कंगाल छौं । मायाले बुझन दिदैन । माया बडो प्रबल छ । बाबाले थोरै महिमा गर्नुहुन्छ भने त्यसैमा एकदम खुशी हुन्छन् ।

बाबालाई रात-दिन यही ख्याल चल्छ— युनिभर्सिटी बडो फस्टक्लासको हुनुपर्छ, जहाँ बच्चाहरूले राम्रोसँग पढून् । तिमी जान्दछौ— हामी स्वर्गमा जान्छौ, त्यसैले खुशीको पारा चढिरहनुपर्छ नि । यहाँ बाबाले किसिम-किसिमको डोज दिनुहुन्छ, नशा चढाउनुहुन्छ । कोही कंगाल बनेको छ तापनि उसलाई रक्सी खुवायो भने सम्भनेछ— म बादशाह हुँ । फेरि नशा पूरा भएपछि जस्ताको तस्तै बन्छ । अब यो त हो रुहानी नशा । तिमी जान्दछौ— बेहदका बाबाले टिचर बनेर हामीलाई पढाउनुहुन्छ र निर्देशन दिनुहुन्छ— यस्तो-यस्तो गर । कुनै कुनै समयमा कसैलाई मिथ्या अहंकार पनि आउँछ । माया हो नि । यस्ता-यस्ता कुरा बनाउँछन्, जो कुरै नसोध । बाबा सम्भनुहुन्छ— यो चलन सकैन । भित्रको धेरै सफाई चाहिन्छ । आत्मा धेरै राम्रो चाहिन्छ । तिम्रो प्रेम विवाह (लव म्यारिज) भएको छ नि । लव म्यारिजमा कति प्यार हुन्छ, उहाँ त पतिको पनि पति हुनुहुन्छ । उहाँसँग कतिको लव म्यारिज हुन्छ । एकको मात्र कहाँ हुन्छ र । सबैले भन्छन् हाम्रो त शिवबाबासँग विवाह भएको छ । हामी त स्वर्गमा गएर बस्नेछौं । खुशीको कुरा हो नि । भित्र आउनुपर्छ नि— हामीलाई शिवबाबाले कति शृङ्गार गर्नुहुन्छ । शिवबाबाले शृङ्गार गर्नुहुन्छ, यिनीद्वारा । तिम्रो बुद्धिमा छ— हामी बाबालाई याद गर्दा-गर्दा सतोप्रधान बन्नेछौं । यस ज्ञानलाई अरू कसैले जान्दै-जान्दैनन् । यसमा धेरै नशा रहन्छ । अहिले भने त्यति नशा चढेको छैन । तर अवश्य हुनेछ । गायन पनि छ अतीन्द्रिय सुख गोप-गोपीहरूसँग सोध । अहिले तिम्रो आत्मा कति पतित छ । मानौं धेरै छिँ-छिँ फोहोरमा बसेको छ । उनीहरूलाई बाबा आएर परिवर्तन गर्नुहुन्छ, कायाकल्प (रिज्युवनेट) गर्नुहुन्छ । मनुष्यहरूले ग्रन्थी (ग्लान्ड्स) फेर्दा कति खुशी हुन्छन् ।

तिमीलाई त अब बाबा मिल्नुभएको छ । त्यसैले बेडा पार छ । सम्भन्धौ— हामी बेहदका बाबाका बनेका छौं, त्यसैले आफूलाई कति चाँडैं सुधार्नुपर्छ । रात-दिन यही खुशी, यही चिन्तन रहोस्— तिमीलाई मार्शल (सेनापती) हेर, को मिल्नु भएको छ । रात-दिन यसै ख्यालमा रहनुपर्छ । जस-जसले राम्रोसँग सम्भन्धन्, चिन्दछन्, उनीहरू त मानौ उड्न थाल्छन् ।

तिमी बच्चाहरू अहिले संगममा छौं । बाँकी उनीहरू सबै त गन्दगीमा परेका छन् । जसरी फोहोर ठाउँमा छाप्राहरू बनाएर फोहोरमा नै बसिरहन्छन् नि । कति छाप्राहरू बनेका हुन्छन् । यो फेरि हो बेहदको कुरा । अहिले शिवबाबाले त्यसबाट निस्किने धेरै सहज युक्ति बताउनुहुन्छ । मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरूले जान्दछौं— यस समयमा तिम्रो आत्मा र शरीर दुवै पतित छन् । अहिले तिमी निक्लेर आएका छौं । जो-जो निक्लेर आएका छन्, उनीहरूमा ज्ञानको पराकाष्ठा छ, नि । तिमीलाई बाबा मिल्नुभयो, अरू के चाहियो ? यो नशा जब चढ्छ, तब सम्भाउन सक्छौं । बाबा आउनुभएको छ । बाबाले हाम्रो आत्मालाई पवित्र बनाइदिनुहुन्छ । आत्मा पवित्र बनेपछि फेरि शरीर पनि पवित्र फस्टक्लास मिल्छ । अहिले तिम्रो आत्मा कहाँ बसेको छ ? यस पुरानो शरीरमा बसेको छ । तमोप्रधान दुनियाँ हो नि । फोहरको किनारमा आएर बसेका छौं नि । विचार गर— हामी कहाँबाट निक्लेका हौं । बाबाले फोहर नालीबाट निकाल्नुभएको छ । अब हाम्रो आत्मा स्वच्छ बन्नेछ । रहनेहरूले पनि फस्टक्लास महल बनाउनेछन् । हाम्रो आत्मालाई बाबाले शृङ्गार गरेर स्वर्गमा लैजाँदै हुनुहुन्छ । मनमनै यस्तो-यस्तो ख्याल बच्चाहरूलाई आउनुपर्छ । बाबाले कति नशा चढाउनु हुन्छ । तिमी यति उच्च थियौ फेरि गिर्दा-गिर्दा तल आइपुगेका छौं । शिवालयमा छँदा आत्मा कति शुद्ध थियो । त्यसैले फेरि आपसमा मिलेर छिटो-छिटो शिवालयमा जाने उपाय गर्नुपर्छ ।

बाबालाई त आश्चर्य लाग्छ— बच्चाहरूमा त्यो दिमाग छैन ! बाबा हामीलाई कहाँबाट निकाल्नु हुन्छ ! पाण्डव सरकार स्थापना गर्नेवाला बाबा हुनुहुन्छ । भारतवर्ष जुन स्वर्ग थियो अब नर्क बनेको छ । आत्माको कुरा हो । आत्माहरूप्रति नै दया लाग्छ । आत्मा एकदमै तमोप्रधान दुनियाँमा आइपुगेको छ, त्यसैले बाबालाई याद गर्दै— बाबा, हामीलाई वहाँ लैजानुहोस् । यहाँ बस्दा पनि तिमीलाई यस्तो ख्याल चल्नुपर्छ । त्यसैले बाबाले भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूको लागि फस्टक्लास युनिभर्सिटी बनाऊ । कल्प-कल्प बन्छ । तिम्रो विचार बडो रोयल हुनुपर्छ । अहिले त्यो नशा चढेको छैन । नशा भए त थाहा छैन के गरेर देखाउने थिए । बच्चाहरूले युनिभर्सिटीको अर्थ बुझैनन् । त्यस रोयलटीको नशामा रहैनन् । मायाले दबाएर बसेको छ । बाबाले सम्भाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, आफ्नो उल्टो नशा नचढाऊ । हरेकले आ-आफ्नो योग्यतालाई देख्नुपर्छ । हामी कसरी पढ्छौं, के मदत गछौं, केवल कुराको पकौडा खानु छैन । जे भन्दौ त्यो गर्नु छ । गफ लगाउनु छैन— यो गर्नेछौं, त्यो गर्नेछौं । आज भन्दौ यो गर्नेछूँ भोलि काल आयो खतम । सत्ययुगमा त यस्तो भन्नेछैनौ । वहाँ कहिल्यै अकाले मृत्यु हुँदैन । काल आउन सकैन । त्यो हो नै सुखधाम । सुखधाममा काललाई आउने हुकुम छैन । रावण राज्य र राम राज्यको पनि अर्थ बुझ्नु छ । अहिले तिम्रो लडाई छ नै रावणसँग । देह-अभिमानले पनि कमाल गर्दै, जसले बिल्कुलै पतित बनाइदिन्छ । देही-अभिमानी भएमा आत्मा शुद्ध बन्छ । तिमी बुझेका छौं नि, वहाँ हाम्रा महलहरू कस्ता बन्नेछन् । अहिले तिमी त संगममा आएका छौं । नम्बरवार सुधिरहेका छौं, लायक बनिरहेका छौं । तिम्रो आत्मा पतित हुनाले शरीर पनि पतित मिलेको छ । अहिले म आएको छु तिमीलाई स्वर्गवासी बनाउन । यादको साथमा दैवीगुण पनि चाहिन्छ । सानीमाको घर कहाँ हो र । सम्भन्धन् बाबा आउनुभएको छ हामीलाई नरबाट नारायण बनाउन तर मायाको बडो गुप्त युद्ध छ । तिम्रो लडाई छ नै गुप्त यसैले तिमीलाई अज्ञात योद्वा (अननोन वारियर्स) भनिएको छ । यस्तो अरू कहाँ हुँदैन । तिम्रो नाम हो योद्वा । अरू सबैको नाम त रजिस्टरमा हुन्छ नै । तिमी अननोन वारियर्सको निशानी उनीहरूले नक्कल गरेका छन् । तिमी कति गुप्त छौं, कसैलाई थाहा छैन । तिमीले मायालाई अधीन गर्नको लागि विश्वमाथि विजय पाइरहेका छौं । तिमीले बाबालाई याद गछौं फेरि मायाले भुलाइदिन्छ । कल्प-कल्प तिमीले आफ्नो राज्य स्थापन गछौं । त्यसैले अननोन वारियर्स तिमी है जो केवल तिमीले नै बाबालाई याद गछौं । यसमा हात-खुट्टा केही पनि चलाउँदैनौ । यादको लागि बाबाले युक्तिहरू पनि धेरै बताउनुहुन्छ । हिँडा-डुल्दा तिमी यादको यात्रा गर, पढाइ पनि गर । अहिले तिमी सम्भन्धौ— हामी के थियौं, के बनेका छौं । अब फेरि बाबाले हामीलाई के बनाउनु हुन्छ । कति सहज युक्ति बताउनुहुन्छ । जहाँ रहे पनि याद गन्यौ भने खिया उत्रिन्छ । कल्प-कल्प यो युक्ति दिइरहनु हुन्छ । आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गन्यौ भने सतोप्रधान बनेछौं । अरू कुनै पनि बन्धन हुँदैन । बाथरूममा जाँदा पनि आफूलाई

आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गन्यौ भने आत्माको मैला उत्रिन्छ । आत्मालाई कुनै तिलक लगाउनु छैन, यो सबै त भक्तिमार्गको निशानी हो । यस ज्ञान मार्गमा कुनै आवश्यकता छैन, एक पैसा पनि खर्च छैन । घरमा बसेर याद गर्दै गर । कति सहज छ । उहाँ बाबा हाम्रो पिता पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ र गुरु पनि हुनुहुन्छ । पहिले बाबाको याद फेरि टिचरको अनि गुरुको, नियमले यो भन्छ । टिचरलाई त अवश्य याद गर्नेछौ, उहाँबाट पढाइको वर्सा मिल्छ फेरि वानप्रस्थ अवस्थामा गुरु मिल्छन् । उहाँ बाबाले त सबै कुरा होलसेलमा दिनुहुन्छ । तिमीलाई २१ जन्मको लागि राजाई होलसेलमा दिनुहुन्छ । विवाहमा कन्यालाई दाइजो गुप्तमा दिन्छन् नि । आडम्बर (शो) देखाउने आवश्यकता रहेदैन । भनिन्छ गुप्त दान । शिवबाबा पनि गुप्त हुनुहुन्छ नि, यसमा अहंकारको कुनै कुरा छैन । कसै-कसैलाई सबैले देखून् भन्ने अहंकार रहन्छ । यो हो सबै गुप्त । बाबाले तिमीलाई विश्वको बादशाही दाइजोमा दिनुहुन्छ । तिम्रो कति गुप्त शृङ्गार भझरहेको छ । कति ठूलो दाइजो मिल्छ । बाबाले कसरी युक्तिसँग दिनुहुन्छ, कसैलाई थाहै हुँदैन । यहाँ तिमी भिखारी है, अर्को जन्ममा गोल्डन स्पून इन माउथ (मुखमा सुनको चम्चा) हुनेछ । तिमी गोल्डन दुनियाँमा जान्छौ नि । वहाँ सबै कुरा सुनको हुनेछ । धनीहरूको महल राम्रो रत्नजडित हुन्छ । फरक त अवश्य रहनेछ । यो पनि अहिले तिमीले जान्दछौ- मायाले सबैलाई उल्टो लट्काइदिन्छ । अब बाबा आउनुभएको छ, त्यसैले बच्चाहरूमा कति उल्लास हुनुपर्छ । तर मायाले भुलाइदिन्छ- बाबाको डाइरेक्सन हो या ब्रह्माको ? भाइको हो वा बाबाको ? यसैमा धेरै अलमलिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- राम्रो वा नराम्रो जे भए पनि तिमी बाबाको डाइरेक्सन नै सम्भ । त्यसैमा चल्नुपर्छ । यिनको कुनै भूल भयो भने पनि अभूल गराइदिनेछु । उहाँमा तागत त छ नि । तिमी देख्छौ- यी कसरी हिँड्छन्, यिनको शिरमा को बसेको छ । एकदमै नजिकै बस्नुभएको छ । गुरुहरूले नजिकै बसाएर सिकाउँछन् नि । फेरि पनि मेहनत यिनलाई गर्नुपर्छ । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नमा पुरुषार्थ गर्नुपर्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरेर भोजन बनाऊ । शिवबाबाको यादको भोजन अरू कसैलाई मिल्न सक्दैन । अहिलेको भोजनको नै गायन हो । ती ब्राह्मणहरूले स्तुति त गर्दैन् तर अर्थ केही पनि बुझैनन् । जसले महिमा गर्दैन्, बुझनचाहिँ केही पनि बुझैनन् । यति सम्भन्ध- यी धार्मिक विचारका छन् किनकि पुजारी हुन् । वहाँ त धार्मिक विचारको कुरा नै छैन, वहाँ भक्ति हुँदैन । यो पनि कसैलाई थाहा छैन- भक्ति कुन चीजलाई भनिन्छ । ज्ञान, भक्ति, वैराग्य भनिन्छ । कति फस्टक्लास अक्षर छन् । ज्ञान दिन, भक्ति रात । फेरि रातबाट वैराग्य अनि दिनमा जान्छन् । कति स्पष्ट छ । अहिले तिमीले बुझिसक्यौ । त्यसैले तिमीलाई धक्का खानुपर्दैन ।

बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, मैले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु । म तिम्रो बेहदको पिता हुँ, सृष्टिको चक्रलाई जान पनि कति सहज छ । बीज र वृक्षलाई याद गर । अहिले कलियुगको अन्त्य हो फेरि सत्ययुग आउनु छ । अहिले तिमी संगमयुगमा फूल बन्छौ । आत्मा सतोप्रधान बनेपछि रहन पनि सतोप्रधान महल मिल्नेछ । दुनियाँ नै नयाँ बन्छ । बच्चाहरूलाई कति खुशी रहनुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) सदा नशा रहनुपर्छ- हामी श्रीमतद्वारा आफ्नो स्वर्ग स्थापना गरिरहेका छौं । नचाहिँदो फोहोरी कुरालाई छोडेर धेरै उल्लासमा रहनु छ ।
- २) आफ्ना विचारहरूलाई बडो श्रेष्ठ राख्नु छ । धेरै राम्रो रोयल विश्वविद्यालय र छात्रावास खोल्ने प्रबन्ध गर्नु छ । बाबाको गुप्त मदतगार बन्नु छ, आफ्नो आडम्बर (शो) गर्नु छैन

वरदानः- पवित्रताको श्रेष्ठ धारणाद्वारा एक धर्मको संस्कारवाला समर्थ सम्प्राद् भव

तिम्रो स्वराज्यको धर्म अर्थात् धारणा हो- “पवित्रता” । एक धर्म अर्थात् एक धारणा । स्वप्न वा संकल्पमा पनि अपवित्रता अर्थात् अर्को धर्म नहोस् किनकि जहाँ पवित्रता हुन्छ वहाँ अपवित्रता अर्थात् व्यर्थ संकल्प वा विकल्पको नाम-निशान हुँदैन । यस्तो सम्पूर्ण पवित्रताको संस्कार भर्ने आत्मा नै समर्थ सम्प्राद् हुन् । अहिलेको श्रेष्ठ संस्कारको आधारले नै भविष्य संसार बन्छ । अहिलेको संस्कार भविष्य संसारको जग (फाउन्डेशन) हो ।

स्लोगनः- विजयी रत्न उही बन्धन् जसको सच्चा प्रीत एक परमात्मासँग हुन्छ ।